Dino niet zo oud als gedacht

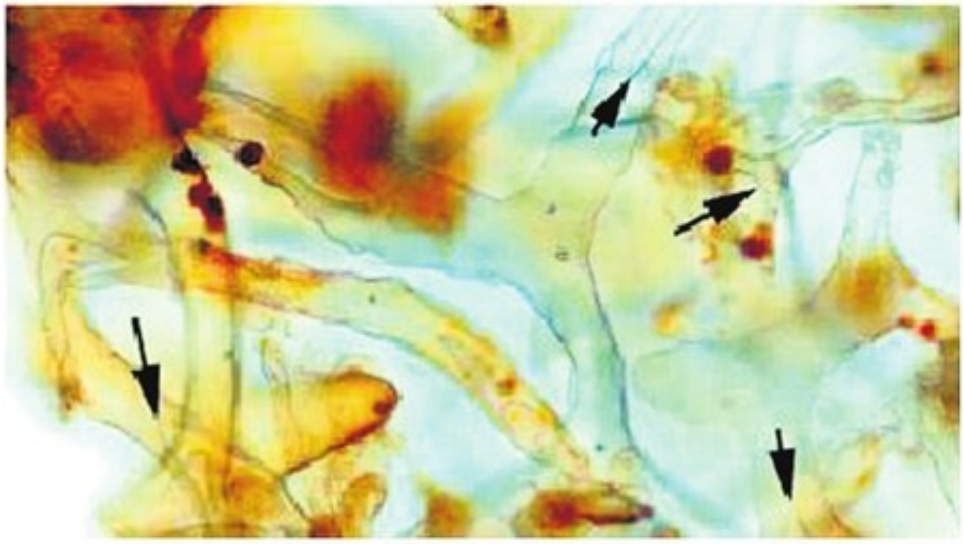

Een bot van een T. rex bevatte restanten van bloedvaten en rode bloedcellen. beeld sciencemag.org

De creationistische veronderstelling dat mensen en dinosauriërs gelijktijdig op aarde hebben geleefd, wordt gesteund door een opmerkelijke vondst in de Hell Creek in Montana.

De Amerikaanse paleontoloog Mary Schweitzer vond in 2000 een niet-versteend bot van een Tyrannosaurus rex met daarin resten van bloedvaten, rode bloedcellen en andere celstructuren. De vondst was bijzonder omdat zachte weefsels volgens de huidige kennis onmogelijk miljoenen jaren intact kunnen blijven. De paleontoloog stelde dan ook terecht dat rode bloedcellen geen 68 miljoen jaar overleven.

Opvallend is dat de betrokken wetenschappers momenteel zorgvuldig de term rode bloedcellen vermijden. Ze spreken liever van „ronde microstructuren." Ook Schweitzer wordt gedwongen deze term in haar publicaties te gebruiken, aldus Darek Isaacs in zijn boek "Dragons or Dinosaurs". Hij vindt het een bizarre ontwikkeling om een overduidelijk aangetoond feit –bloedcellen in een bot van T. rex– te verdonkeremanen. „Stel, iemand ziet een vogel vliegen en zegt tegen iemand naast hem: Bewijs dat een vogel niet kan vliegen."

Een aanbod van de creationistische organisatie Answers in Genesis om een koolstof-14-analyse te doen op het bot, werd afgewezen. Begrijpelijk, vindt Isaacs. Een positieve uitslag van deze C14-analyse zou dramatisch zijn voor de evolutionistische gedachtegang; T. rex zou helemaal niet 68 miljoen jaar geleden zijn uitgestorven, maar misschien enkele duizenden of honderden jaren geleden. In elk geval zouden mensen en dinosauriërs dan toch samen op aarde hebben geleefd.

Maar daar willen de wetenschappers niet van weten. T. rex is 68 miljoen jaar geleden uitgestorven en de wetenschap moet dat bewijzen. Het onderzoek richt zich daarom op de vraag hóé bloedcellen die periode zouden kunnen overleven. Isaacs noemt die aanpak een vorm van fideïsme: het geloof in evolutie gaat ten koste van de meest voor de hand liggende logische verklaring.

Isaacs is zelf betrokken bij de ontdekking van botten van een triceratops en een hadrosaurus in de Hell Creek. Daarop zijn ook celstructuren ontdekt. Een C14-analyse leverde op dat de triceratops 30.000 jaar oud zou zijn, en de hadrosaurus 23.000 jaar, veel jonger dan de miljoenen jaren waarop de wetenschappers deze dieren gewoonlijk dateren.

© Reformatorisch Dagblad | Pagina 15 | 06 november 2013